

Modsigelse, der ligger deri. Vi vinder stadig frem ogsaa indenfor de Rækker, hvor det ærede Medlem Hr. Fraenkel hører hjemme, og vi har endnu ikke faaet noget Bevis for, at Socialdemokratiet har svigtet sine saakaldte gyldne Løfter, og vi faar det heller ikke.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Det ærede Medlem Hr. Lundberg spurgte, hvorledes det skulde være muligt at drage Haandværksmestre og smaalhandlende ind i Socialdemokratiets Rækker, naar det ikke var andet end gyldne Løfter, man der havde givet dem. Ja, hvorfor skulde det være umuligt? Det er jo i det hele Samlingsstedet for de utilfredse, og under en kapitalistisk Udvikling som den nuværende, som i saa høj Grad gaar ud ogsaa over Mellemstanden, er det ganske naturligt, at nogle af dem, der føler Mellemstandsgrundlaget vakle under sig, søger ind i Socialdemokratiets Rækker. For øvrigt hører jeg slet ikke til dem, der saa stærkt bebrejder Socialdemokratiet, at det fører en Klassepolitik i Betydningen Arbejderpolitik, for Arbejderne trængte virkelig i 70'erne i meget høj Grad til noget at samle sig om. Og efter min Mening har Socialdemokratiet gjort sin overordentlig store Nytte for Arbejderklasserne, en Nytte, der kan præciseres derhen, at det har nedfældet Fagforeningerne mellem Arbejderne. Det er den Nytte, det har gjort, men dermed har det ogsaa sat den Frugt, det er muligt for det at sætte, og at man skulde kunne paaberaabe sig det socialdemokratiske System som noget, der var bedre egnet til at føre Verden fremad end det kapitalistiske System, kan jeg ikke indrømme. De mange, mange Gange et socialistisk System er blevet forsøgt, baade fra Enkeltmands Side, fra et Faatals Side og fra en Stats Side, lige fra f. Eks. Nationalværkstederne i Paris i 1848, der blev iværksat under en socialistisk Minister, og nu lige op til Rusland, viser, at der ikke er nogen som helst praktisk Erfaring, som berettiger Socialdemokratiet til at hævde, at deres System kunde fremkalde bedre Tilstande.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg vil gerne til Belysning af den megen Teori oplyse, hvorledes det i en Periode har stillet sig med Hensyn til Befolkningens Tillid henholdsvis til Venstres og til Socialdemokratiets Synspunkter, det er bedre end megen Teori. I 1901 havde Venstre her i Folketinget 92 Repræsentanter, Socialdemokratiet 14, i 1903 henholdsvis 85 og 16, i 1906 65 og 24, i 1909 48 og 24, i 1910 57 og 24, i 1913 43 og 32, i 1918 45 og 39, den 20. April 1920 49 og 42 og ved Valgene i 1920 52 og henholdsvis 42 og 48. Man ser, at Venstre i den Aarrække, der er gaaet, til Trods for at Antallet af Folketingets Medlemmer er vokset, er gaaet meget stærkt tilbage i Tal, fra 92 ved Systemskiftet og til 52 nu med det stærkt forøgede Medlemsantal i Folketinget. Omvendt er Socialdemokratiet ustandselig gaaet fremad i denne Periode fra 1901 til Dato, og da der for nogen Tid siden var en udmærket Lejlighed til at prøve Befolkningens Tillid henholdsvis til Venstres, Socialdemokratiets og til det konservative Folkepartis Synspunkter, da veg det konservative Folkeparti tilbage for, turde ikke stemme for Socialdemokratiets Dagsorden og prøve Vælgernes Dom.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Under denne Finanslovdebat og meget ofte ved tidligere Lejligheder hører man her fra denne Plads de forskellige Partiers Paastande om, at næsten „vi“ alene er det virkelige Folkeparti. Jeg tror, dette maa betegnes som en lidt ensidig Betragtning. Vi maa jo huske paa, at de forskellige Partier har deres Oprindelse i bestemte Befolkningslag. Socialdemokratiet er fra første Færd et Udtryk for en Arbejderbevægelse, paa den er det groet op og har ogsaa i Nutiden sit væsentligste om ikke sit udelukkende Grundlag deri; som saadan maa det ogsaa siges at give sig Udtryk her. Venstre bliver og er blevet baaret oppe af Landbefolkningens brede Rygge, i Nutiden maaske mere end i Fortiden, og naar man kommer ud paa Landet til politiske Møder, hører man meget ofte, at Landboerne skal stemme paa Venstre, thi dette Parti taler Landbrugets Sag. Socialdemokraterne siger til Arbejderne: I skal stemme paa Socialdemokraterne, thi de taler Arbejdernes Sag. Men jeg tror, at hvis der skal foregaa en heldig politisk Udvikling, prin-